

kdyby se bylo zakročilo. Zkrátka při smlouvě o pouhé zakročení nemůže se žádati nic jiného, než právě toto zakročení: to jasně plyne nyní také ze znění Šu 880 a) obč. zák., jenž teprve tehdy činí slibovatele povinným náhradou škody a to ovšem plným zadostiučiněním, když se nejen zavázal zakročiti, nýbrž přímo se zaručil i za výsledek. V souzeném případě byl by se žalovaný musel zaručiti, že »K« zaplatí, a bylo ovšem věci žalobce, aby si takový závazek vymínil: přestal-li na závazku pouhého zakročení, musí si to přičísti sám, že více žádati nemůže, než zakročení. Že mu nemá příslušet nárok na zaplacení, plyne ostatně i ze smíru samého, když se v něm žalovaný nejprve zavazuje zaplatiti 2000 Kč na uspokojení nároků žalobcových, mezi nimiž byla i náhrada nákladů nemoci a potom pro případ tam vytčený kromě toho ještě k zakročení u »K.« za účelem zaplacení nemocničních nákladů, nikoli a nijak však také k zaplacení těchto nákladů. Když žalobci zažalované nároky nepřislušejí, netřeba rozbírat, zda-li, kdyby mu příslušely, byla by žaloba předčasnou, neboť, když žalovaný navrhl konečné zamítnutí žaloby, musí se mu vyhověti, když je to odůvodněno.

Čís. 6430.

Žaloba o obnovu z důvodu čís. 2 Šu 530 c. ř. s.

Nezáleží na tom, že svědek byl odsouzen pro křivou výpověď právě v tom směru, o němž šlo ve hlavním sporu, aniž se vyhledává, by křivá výpověď byla jediným podkladem rozsudku, stačí i odsouzení pro křivé svědectví v nepodstatné části.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1926, Rv II 543/26.)

Žalobu o uznání otcovství a placení výživného proti Josefu K-ovi procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se Josef K. obnovy sporu o uznání otcovství a navrhl dále změnu rozsudku odvolacího soudu v ten rozum, že se odvolání nevyhovuje a rozsudek prvního soudu obnovuje. O d v o l a c í s o u d, u něhož byla podána žaloba o obnovu, ji zamítl. N e j v y š š í s o u d povolil obnovu ve sporu o uznání otcovství a uložil odvolacímu soudu, by dále po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Žalobce napadá opravným prostředkem, jež označuje jako odvolání i dovolání, v podstatě jen rozhodnutí o žalobě o obnovu. Proto je jeho opravný prostředek ve smyslu Šu 535 c. ř. s. dovoláním. Žalobce uplatňoval jako důvod obnovy odsouzení nemanželské matky Julie P-ové pro křivé svědectví ve čtyřech směrech, 1. že udala, že porodní bába jí při porodu sdělila, že dítě nebylo donošené; 2. že dítě bylo při porodu bílé, jako nabílené, a porodní bába prý to vysvětlila předčasným porodem; 3. že od té doby, co se jí narodilo první dítě, se svým otcem nesouložila; 4. že v době soulože se žalovaným nebyla těhotná. Dále

vedl, že křivost prvních dvou výpovědí je prokázána výpovědí porodní báby H-ové před civilním i trestním soudem, a mínil, že je v tom obsažen důvod obnovy dle čis. 7 Šu 530 c. ř. s. Odsouzení v druhých dvou směrech žalobce nepodřaduje pod určitý zákonný důvod obnovy, má však asi na mysli důvod čis. 2 Šu 530 c. ř. s. Ale tím, co žalobce uvádí v prvních dvou směrech, není uplatněn důvod obnovy dle čis. 7 Šu 530 c. ř. s., nýbrž důvod čis. 2, stejně jako odsouzením nemanželské matky pro křivé svědectví v druhých dvou směrech. Svědecké výpovědi před trestním soudem, na nichž je založen výrok trestního soudu o křivosti výpovědi svědka slyšeného v hlavním sporu, nemohou býti jako skutečnost o sobě důvodem obnovy, protože skutečnost ta, totiž výpověď sama nastala teprve po vynesení rozsudku v hlavním sporu a zákon má v Šu 530 čis. 7 c. ř. s. na mysli jen takové skutečnosti a důkazy, které tu byly již před skončením líčení v hlavním sporu. Jinak by obsah výpovědi svědeckých mohl založiti důvod obnovy dle čis. 7 Šu 530 c. ř. s. potud, pokud by šlo o důkaz nově nalezený, tedy v hlavním sporu neuplatněný, nebo pokud by výpovědi vyšly na jevo nové okolnosti. Tomu však tak není v souzeném případě. Důkaz svědkyní H-ovou byl v hlavním sporu nabízen a proveden, tedy není důkazem novým. Také skutečnosti, které potvrzovala nemanželská matka a jejichž křivost byla pak prokázána, nejsou novými skutečnostmi, ježto již v hlavním sporu byly předmětem jednání jako součást svědecké výpovědi nemanželské matky. Proto nebyl přednesem žalobcovým o výpovědi svědkyně H-ové a jejím obsahu vskutku uplatněn důvod obnovy dle čis. 7 Šu 530 c. ř. s., nýbrž dle čis. 2 Šu 530 c. ř. s. Neprávem však míní soud druhé stolice, že není opodstatněn důvod obnovy dle čis. 2 Šu 530 c. ř. s. proto, že rozsudek ve věci hlavní nebyl založen na výpovědi nemanželské matky Julie P-ové. Vždyť již zjištění soulože stalo se dle výpovědi této svědkyně. Nezáleží na tom, že svědkyně nebyla odsouzena pro křivost výpovědi právě v tomto směru. Není ani nutno, by výpověď křivá byla jediným podkladem rozsudku, stačí dokonce i odsouzení pro křivé svědectví v nepodstatné části (srov. nálezy čis. 625 a 847 úřední sbírky vídeňské). Odsouzením svědka pro křivé svědectví je jeho věrohodnost otřesena nejen v té části výpovědi, která byla položena za základ civilnímu rozsudku, nýbrž vůbec. Proto zákon poskytuje obnovu řízení a možnost přezkoumání celého výsledku průvodního řízení, by mohl znova uvážiti, jaký výsledek bude míti odsouzení svědka pro křivou výpověď na ocenění jeho výpovědi a mohl v obnoveném sporu přezkoumávati věrohodnost svědka v celém rozsahu. Proto na tom nezáleží, zda soud druhé stolice použil výpovědi nemanželské matky k zjištění o nemožnosti zplození dítěte ve sporné souloži. Z téhož důvodu netřeba se zabývati výtkami, že řízení před soudem druhé stolice jest kusé proto, že nebyly provedeny důkazy spisy, uvedenými v žalobě, zejména trestními spisy o odsouzení Julie P-ové, ani dovolacím důvodem čis. 3 Šu 503 c. ř. s., který spatřuje dovolatel v tom, že soud druhé stolice ve sporu hlavním uvěřil svědkyni Julii P-ové v tom směru, že v době sporné soulože ještě těhotna nebyla, a uvádí proti spisům, že v tomto

sporu na její výpovědi rozsudku nezaložil. Soud druhé stolice bude ovšem teprve ve sporu hlavním uvažovati, zda uvěří nemanželské matce i ohledně sporné soulože a také o tom, jaký význam bude mítí její doznání, že byla těhotna v době sporné soulože, na provedení důkazu o nemožnosti zplození.

Čís. 6431.

Do usnesení, jimiž bylo nařízeno uschování zabavených věcí nebo byl jmenován uschovatel, není přípustným rekurs (§ 289 ex. ř.) pouze tehdy, byla-li vydána na návrh osob k tomu oprávněných (§ 259 a 260 ex. ř.). K návrhu na uschování věcí a jmenování uschovatele není oprávněna třetí osoba, jež se domáhá vyloučení věcí z exekuce (§ 37 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1926, R I 937/26.)

Banka A., tvrdíc vlastnictví k zabavenému automobilu a podavši žalobu o jeho vyloučení z exekuce, navrhla u exekučního soudu, by bylo nařízeno uschování automobilu a za uschovatele by byl ustanoven Josef D. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu navrhovatelky.

Důvody:

Rekurentka má neprávem za to, že rekurs vymáhající věřitelky do usnesení prvního soudu, jenž jejímu návrhu vyhověl, bylo odmítnouti jako nepřipustný. § 289 ex. ř., jehož se rekurentka pro tvrzenou nepřipustnost rekuresem dovolává, nemá zde místa. Návrh na uschování zabavených věcí přísluší podle §u 259 ex. ř. toliko vymáhajícímu věřiteli a podle §u 260 ex. ř., byl-li schovatel zřízen bez souhlasu dlužníka a vymáhajících věřitelů, jest jim dáti o zřízení schovatele zprávu a oznámiti jim schovatelovo jméno. Ustanovuje-li § 289 ex. ř., že proti usnesením, jimiž bylo nařízeno uschování zabavených věcí nebo byl jmenován uschovatel, není rekursu, týká se to jen usnesení podle §u 259 ex. ř. a 260 ex. ř., to jest vydaných na návrh osob k tomu oprávněných. Stěžovatelka k návrhu na uschování nebo jmenování uschovatele ohledně automobilu, nejsouc na vedení exekuce proti manželům P-ovým účastněna, nebyla ve smyslu ex. řádu oprávněna, a jestliže přes to první soud jejímu návrhu vyhověl, nespadá dotyčné usnesení pod ustanovení §u 289 ex. ř., rekurs do něho byl přípustný a rekursní soud neodmítl stížnost vymáhající věřitelky, jako by byla nepřipustnou, právem. Zamítnuv pak k rekursu vymáhající věřitelky uvedený návrh rekurentky, rekursní soud nepochybil. Jsouc osobou třetí na exekuci nesúčastněnou, nebyla dovolací rekurentka k návrhu na uschování a ustanovení uschovatele oprávněna.